

Reflexió de Miquela Valls, Presidenta emèrita de l'APLEC, sobre els esdeveniments a Catalunya

Fa més de trenta anys que a l'APLEC (Associació per a l'Ensenyament del Català) fem per manera que la llengua catalana sigui present a les escoles de Catalunya Nord. No és pas que català escolar manqui de reglaments ni de programes; són els mitjans financers estatals que li fan falta i nosaltres mirem de pal·liar-los. Lo altre: què ensenyar i com, no ens mira pas. En principi, car la violència soferta al Principat nos hi fa posar. Els nostres docents n'han de parlar amb la mainada: cinc cèntims almenys per evacuar la negror d'uns dolents, no de per riure. El 1er d'octubre 2017 és i serà una pàgina més de la Història dels catalans. Caldrà que els programes l'incloguin. Bé hi són ja les ditades de la sang d'en Guifré, les conquestes del rei en Jaume, els cops de falç dels Segadors, la revolta dels Angelets i altres episodis gloriosament moguts. També hi consten per sort l'abat Oliva instaurant la Pau i treva, Casals fent del popular Cant dels ocells un himne de pau universal... Se'ls haurà d'afegir el poble català, no violent dins l'adversitat, votant per dret legítim a decidir d'ell mateix. Muntem-nos ja des d'ara una seqüència didàctica amb el Camp de maig de Toluges (1027), l'auditori de les Nacions Unides (1971) i centres de vot ben vigilats del Principat (1-10-2017). Història passada i present, instrucció cívica, educació moral i ciutadana: tot hi és en aquesta lliçó de pacifisme. I a més l'orgull, raonat, de sentir-se català (-ana).

Miquela Valls Robinson, presidenta emèrita de l'APLEC